

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio I. De Simonia in genere, ejúsque divisione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

TITVLVS III

DE SIMONIA, ET NE ALIQUID PRO
SPIRITUALIBUS EXIGATUR, VEL PRO-
MITTATUR.

SECTIO I.

*De Simonia in genere,
ejusque divisione.*

§. I.

Quid sit Simonia?

Simonia communiter definitur, quod sit studiosa voluntas (actio scilicet deliberatè voluntaria) emendi aut vendendi aliquid spirituale, vel spirituali annexum, (contr. etu scilicet oneroso) pro temporali aliqua re; vel ut Suarez clariùs fortasse definit, est sacrilegium, quod committitur in emptione, et venditione, vel quovis alio simili contractu, quo res spiritualis, ut talis est, (aut spirituali annexa) pro re temporali commutatur, aut comparatur; vnde in his definitionibus, sub nomine rei spiritualis, res vel intrinsecè quoad substantiam sacre, & supernaturales, uti sunt gratia sanctificans, virtutes Theologicæ & Morales divinitus infusæ, dona Spiritus Sancti, gratiæ gratis datæ, &c. vel causaliter spirituales, ordinatæ scilicet ad causandâ gratiam, aut alios actus supernaturales, uti sunt Sacramenta, officia Ecclesiastica quædam, &c. vel res, quæ sunt effectus rerum super-

naturalium, uti sunt baptizare, ordinare, divina officia celebrare, prædicare verbum divinum, miracula facere, &c. Spirituali autem rei annexa dicuntur, quæ quidem in se sacra non sunt, ab his tamen non dependent, & quidem vel antecedenter, quia tanquam peria, & præsupposita ordinantur ad spiritualia, uti sunt sacra vasa, altaria, &c. sed etiam officium Missæ ordinatæ & lectionibus, quos jus patronatus, electiones, collationes beneficiorum, &c. quæ se habent per modum causæ respectu beneficii, vel concomitanter, quæ sunt cooperationes cum spiritualibus functionibus, ut est labor corporis, qui in administratione talium functionum spiritualium intervenit, &c. vel denique consequenter, vel effectus suarum causarum, ut sunt beneficia, sive jus percipiendi redditus temporales propter officium spirituale, &c. Ex quibus omnibus colligitur Simonia specificam malitiam propriè in hoc consistere, quod tanquam rem profanam, & vilem, cum re profana comparandam, & compensandam, æstimet rem spiritualem & supernaturalem, quæ utique gravis deformitas est, ita ut in can. m. c. l. 1. q. 7. dicatur: omnia crimina ad comparationem Simoniacæ hæresis, quibus

pro nihilo reputari, & non detur in eo peccato parvas materia.

§. II.

Quotuplex sit Simonia, sive quomodo dividatur?

Simonia alia est juris divini, & naturalis, prohibita, quia mala est, & utriusque juri, tam divino, quam naturali repugnat, uti est venditio v. g. rerum proprie sacrarum, venditio hostiarum consecratarum, venditio Sacramentorum, &c. alia est juris positivi Ecclesiastici, mala, quia prohibita est, quæ secundum se, nec divino, nec naturali juri repugnat, prohibetur tamen ab Ecclesia, ob multas inconvenientias, & incommoda, qualis Simonia committitur, si beneficia cum beneficiis illicitè permutantur sine Superioris auctoritate, c. Quæsitum. s. & c. Cum olim 7. de rerum permut. Si vendantur res per se quidem temporales juxta materiam suam, hinc & nunc tamen spiritualizata, uti est sacrum oleum, Chrisma, &c. c. Non satis 8. h. s. Si vendantur officia quædam, ad rerum spiritualium (vel temporalium Ecclesiæ, ut putant aliqui) administrationem ordinata, officium v. g. Advocati, Syndici, Oeconomi, Custodis, Sacristæ, &c. hanc autem juris Ecclesiastici Simoniam non esse proprie dictam Simoniam putant aliqui, fatentur tamen hi ipsi speciem quandam sacrilegij ex genere suo mortalis, propter Ecclesiasticæ legis prohibitionem, ob reverentiam, his etiam rebus spiritualibus, conservandam, hanc quasi Simoniam esse.

Dividitur etiam Simonia in mentalem, conventionalem, & realem. Mentalis Simonia hoc loco dicitur, non nudum tantum internum propositum committendi Simoniam, sed ea etiam, quæ opus externum adjunctum habet, quod tamen nullo signo externo apparet simoniacum, ut si quis rem spirituales, velut ex justitia debitam, alteri conferat, ob obsequium aliquod temporale sibi exhibitum, ita tamen, ut pravam hanc intentionem, compenlandi ex justitia obsequium temporale per rem spirituales datam, exterius non manifestet, nullo pacto, aut conventione exterius interveniente. Conventionalis Simonia est, quæ verbis, vel signis exterius manifestatur, per mutuum scilicet pactum, expressum, vel tacitum, ita tamen, ut nec datum aliquid sit, nec acceptum, sed sola facta promissio. Realis denique dicitur illa, quæ ex parte utraque est executioni mandata, per universalem traditionem rei sacræ, & acceptationem pro ea temporalis pretij.

SECTIO II.

De materia Simonia, sive rebus, in quibus committi potest hoc crimen contra jus divinum, vel humanum Ecclesiasticum.

§. I.

De Simonia, quæ committitur circa res merè, ac mirinsecè spirituales, & imprimis circa gratiam, Sacramenta, & sacramentalia.

EX dictis jam patet, quod Simoniam juris divini committat ille, qui vendit

PRO
RO.

ordinat
re
S
que
ab his
vel
ad
ad
colle
le
con
si
ultra
n
re
re
h
Sim
hec
con
tra
qu
ad
is, qui
pro